

„Tõssa auustada ja tänada, et Temma
„mind aitnud ja veel aitab ausaste ja roe-
„moga kõlblikko tõõd teggema!“

Nenda õppetäs Hans sanne ja, ja nenda
teggi temma ka isse. Se olli se keige par-
rasem õppetüs. Hans olli kange tõmmees
ja igga tallorahwa tõ peäle wägga õõsaw.
Temma teggi ka seppist parreminne kui üks-
ki teine ümberkandõ. Temma joud kül ei
annud ommale seppa padda ja keik seppa
paia riistö murretseda, agga tedda palluti
külladesse selle tõle. Enne kui lapsed kõl-
basid moisa tõle sata, ei olnud temmal paljo
aega wäljast tõõd otsida, sest kolm päwa
piddi moisa kõima, ja omma maad wõt-
sid ka heaste aega ärra, et põllo harrimis-
se, heina ja leikusse aial muud tõõd mitmes
nädalas ei sanud kätte wõtta; sest Ewa
piddi maia ja laste järrele watama, agga
tüddruko ei joudnud piddada. Kes siis
pool wäggise tedda püüdsid ennesele rutto

tõle, need piddid isse rauda, ja süssi, ja
riistö murretsema, ja omma lomaga temma
päwad moisa teggema, sest Hans ei uskud
omma hobbose mitte woera orja kätte;
temma teadis, et nisuggused ei kanna õiget
hoolt eest; agga temma tõ waewa maksid
rahwas temmale peälegi pole kilmitto ruk-
kit ehk kuus leiskit heino päwa peäle.
Sedda kaup teggid rahwas hea meega,
sest et Hans tõ olli wägga aus ja sellepär-
rast hopis halvem kui teiste seppade tõ;
olli ka sel aial willi halwa hinna al, ja
teistel Tamma walla perremeesstel ollid
head ja sured wilja- ja heinamaad, et
nemmad, kes rikkuses läksid uhkeks, (ja,
kuida ikka taotab olla, ka laisaks) et
nemmad sedda ei pannud suurt tähhele,
mis Killarile maksid, kes seddawisi näd-
dala aegus tenis wakka rukkit ja üht-
lasti teggi kahhe nädala päwad moisa.
Sai temma seppa tõ ka pea moisa wan-